

Amt Rendsborger Sagen

Meyer, Gustav Friedrich

Rendsburg, 1925

73. De Schütterbarg

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67985](#)

see bu't ward'n schull, do hebbt se em flövt un de Steen to de
Grundmurn von dat Sloß brukt, dat sünd nog weß.

73

De Schütterbarg.

Als de Riesen noch in'n Cann weern, do is mal een von
er von Süden öwer de Eider kamen, von Nübbel her na Loheto.
Un as he do in Fochbel is, do hett he de Holtschoh al so
voll Sand hadd, he hett er eers mal utschüdd'n müß. Dat
hett en ganzen Barg Sand geben, un de Barg dar in Fochbel
heet vondag noch de Schütterbarg.

74

Andrees Behrens.

Vör mehr as hunnert Jahr lev in Nienbüttel en Burn,
Andrees Behrens. Dat is en bannig starken Kerl weß. Mal
is he bi to plögen. De Koppel is wat week, un an de Gra-
benkanten saft de Peer ümmer deep na de Eer rin. Se wüllt
tolez ni mehr ran na de Grabens. Andrees kann er mit Lei
un Swep to Liev gahn, dat helpt all ni. Do ward he dull.
He smitt dat Lei hen un lüppt na de Tiern ran, fat er vör
bi de Kopphaar an un ritt er mit een' Ruck in de Knee un
an de Eer: „Ik will ju wiesen“, röppt he, „dat ik Herr
öwer ju bün!“ Mal fohrt he Faschinien na de Wilster. He
mutt an de Wettern lant, op den Wetterweg, de hett awer
man een Trad hadd un is so small, de Wagens künnt sik
blots bi en Heckdor utbögen, wo dat na de Wischen ropgeiht.
Do kümmt Andrees en Wagen in de Möt, so'n liitten lichten
Fedderwagen, dar sitt en paar Maschburn in. Wat se ni
utbögen wüllt, seggt Andrees, he kann mit sin' sworn Wa-
gen ni god ut de Trad kamen. „De Geestbur hett vör den
Maschburn Platz to maken,“ ropt se, „un wenn he dat ni